

СПРАВА «ГОРАНІН ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF GORANIN v. UKRAINE)

(Заява № 15981/17)

Стислий виклад рішення від 16 жовтня 2025 року

Справа стосується подій, пов'язаних із масовими акціями протесту в Україні в період з листопада 2013 до лютого 2014 роки, які узагальнено називають «Євромайданом» та/або «Майданом». Заявник стверджував, що зазнав жорстокого поводження працівників міліції та отримав тілесні ушкодження під час його затримання 21 березня 2014 року, тримання під вартою та перевезення 22 березня 2014 року. Отримані ним ушкодження були належним чином задокументовані лікарями при виписці з лікарні. 09 квітня 2015 року було розпочато розслідування за скаргами заявника на жорстоке поводження, однак йому було відмовлено у визнанні потерпілим в межах цього провадження. Після цього, провадження неодноразово закривалось та поновлювалося. За інформацією Уряду провадження станом на 26 березня 2024 року тривало. Заявник заперечив і стверджував, що провадження було закрито 30 березня 2018 року. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на жорстоке з ним поводження працівників міліції та непроведення ефективного розслідування у зв'язку з цим. Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зауважив, що розслідування на національному рівні не відображало серйозних зусиль щодо встановлення фактів і походження тілесних ушкоджень заявника, зокрема, заявнику було відмовлено у наданні статусу потерпілого, а постанови про закриття кримінального провадження неодноразово скасовувались. Посилаючись на рішення у справі «Каверзін проти України» Європейський суд встановив, що ця справа є ще одним таким прикладом непроведення оперативного та ретельного розслідування та констатував порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції. Європейський суд також зауважив, що держава не надала пояснень щодо походження тілесних ушкоджень заявника, які він отримав перебуваючи під контролем працівників міліції 21 і 22 березня 2014 року. Європейський суд встановив, що заявника було піддано нелюдському та такому, що принижує гідність, поводженню та дійшов висновку, що жодного ефективного офіційного розслідування його скарг не було. Європейський суд констатував порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено матеріальний та процесуальний аспекти статті 3 Конвенції;

3. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 15 000 (п'ятнадцять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що можуть нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди, ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.